

Cupido

Zijn pijlen zijn bij dit koppel zeer doeltreffend geweest. Cupido heeft beider harten duidelijk in vuur en vlam gezet. Om maar zoveel mogelijk van elkaars aanwezigheid te kunnen genieten, wringen ze zich in allerhande bochten en standen. Dit vereist in twee eenpersoons treinstoelen, toch enige vorm van acrobatiek. Maar ach, ze zijn nog jong en tsja de NS is mede schuld aan deze liefdesperikelen. Hun slogan luidt immers: "Laat je gaan!" Dat is dus niet tegen dovemans oren gezegd!

Enigszins opgelaten voel ik me wel maar aangezien de coupé stampvol zit, ben ik genoodzaakt op mijn plaats te blijven. Daar ik mij bijna een gluurder begin te voelen, verleg ik mijn blik naar buiten. Bomen, weilanden, huizen, mensen zoeven voorbij. Normaal gesproken zou me dat een gevoel van vrijheid geven. Zoals amper een half uur geleden, op mijn fiets. Trappend tegen de wind, bepakt met rugzak en discman aan, had ik dat nomadengevoel "alleen maar toch met zovelen reizend". Dat maakt me vaak blij en energiek. Maar op dit moment is dat verdwenen zoals het landschap achtergelaten wordt in het laatste raam van de treincoupé.

De intimiteit en verliefdheid van het jonge stel tegenover mij laat me beseffen dat ik net als ieder ander, ook wel eens een arm om me heen wil. Geen acrobatiek, nee, dat laat mijn lichaam niet meer toe. Maar die vlinders, het verliefd zijn... daar kan het nomadengevoel niet tegenop! Misschien over een hele poos schiet Cupido zijn pijlen mijn richting op en treft hij doel. Wellicht is de slogan van de NS tegen die tijd ook wel veranderd.

Terry, 7 december 2005